

РЕШЕНИЕ

№ 26309

гр. София, 29.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 22.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **4605** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.188 ЗДДС. Делото е образувано по жалба на "Добряна" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], чрез адв. Р., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК - С.-0239671/27.03.2026г. , издадена от С. Д., началник отдел "Оперативни дейности" С., в Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на основание чл.186, ал.1, т.1 , б. а) от ЗДДС за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект "Женско царство", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството и забрана за ползването му за срок от 30 дни.

В жалбата и в писмено становище чрез адв. Р., се иска от съда да постанови отмяната на оспорената заповед, претендира се незаконосъобразност, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона - основанията по чл. 146 АПК. В жалбата са изложени подробни съображения. Така се твърди, че протокола за извършена проверка не били отразени съществени обстоятелства - инспектор И. Н. влязъл сам в търговския обект и закупил подаръчен ваучер за 21 евро, в този момент в обекта имало няколко човека и служителката на дружеството Д., в старанието си да обслужи бързо клиентите е извършила продажбата, прибрала парите и забравила да издаде фискален бон. Претендира се неправилно установена фактическа обстановка и преценка на доказателствата. Изтъква се и необоснованост на срока на мярката от 30 дни съобразно принципа за размерност по чл. 6 АПК, липсвали и каквито и да са данни за търговска

дейност в обекта, не били обсъдени обстоятелства за обичайната клиентела на дружеството , потенциалните възможности за реализиране на значителни обороти и други факти от значение за случая. Налагането на ПАМ "запечатване на търговски обект" не отговаряла на нито една от целите на ПАМ по чл. 22 ЗАНН. Запечатването на би довело до предотвратяване или преустановяване на нарушение, свързано с издаване на съответен документ за продажба, какъвто бил случаят с при други нарушения при неотчитането на продажбите - липса на въведено в експлоатация фискално устройство , на дистанционна връзка за подаване на данни и други подобни. Счита за несъстоятелни целите в заповедта - превенция, в срока на мярката дружеството ще бъде лишено от възможността за извършване на нарушение, но възпиращото действие било възложено на системата на санкции, а не на административната принуда. позовава се на съдебна практика - Решение № 10513 от 18.11.2022г. на ВАС по адм.д. 2491/2022г., Решение № 4735/03.05.2023г. на ВАС по адм.д. 7971/2022г. , както и на Решението на Съда на ЕС от 4 май 2023 година по дело C-97/21 на Съда на ЕС, като счита, че казусът по делото е идентичен с този, по повод на който е отправено преюдициалното запитване - продажба на кутия цигари без издадена касова бележка. позовава се и на образувано второ производство - издаден Акт за установяване на административно нарушение № F. от 08.06.2023г. , издаден от А. Я., инспектор по приходите при НАП. Позовава се и на Хартата за основните права на ЕС - за недопустимост едно лице да бъде санкционирано два пъти за едно и също нещо, запечатването на търговския обект и налагането на имуществена санкция имали наказателно-правен характер по смисъла на Хартата, защото преследвали цели за възпиране и санкциониране на нарушения в областта на ДДС, всяка от посочените мерки била с висока степен на тежест. Автоматичното кумулиране нарушавало Хартата и принципа за пропорционалност.

Адв. Р. претендира и присъждането на разноски в полза на оспорващия - представя договор за правна защита и съдействие с договорено и заплатено в брой възнаграждение от 400 евро с ДДС., както и държавна такса - 25,56 евро.

Ответникът - началник отдел "Оперативни дейности" С., Главна дирекция "Фискален контрол" в ЦУ на НАП, чрез юрк. И. оспори жалбата изцяло, а в ход по същество претендира нейната неоснователност и иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ, иска от съда да отчете обстоятелството, че нарушението е извършено при условията на повторност.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, извърши дължимата проверка на оспорената заповед по реда на чл.168 вр. чл.146 АПК, от фактическа и правна страна приема следното

По допустимостта на жалбата:

Жалбата до съда е подадена на дата 14.04.2026г. като електронен документ, , а оспорената заповед е връчена на дружеството на дата 31.03.2026г. с оглед на което жалбата е в срок и процесуално допустима.

По фактите:

От фактическа страна оспорената заповед е мотивирана с извършена на дата 04.02.2026 година в 17:23 ч. проверка на обект по смисъла на пар.1 т.41 от ПР на ЗДДС - салон „Женско Царство“, находящ се в [населено място], бул. „А. М.“ №51, стопанисван от „ДОБРЯНА“ ЕООД с

ЕИК[ЕИК], като при проверката установено, че за извършена контролна покупка на стойност 21,00 евро в 17:20 ч. на 04.02.2026 г., е извършено плащане в брой от И. Д. - инспектор по приходите, за което плащане не е издадена фискален касов бон от "ДОБРЯНА" ЕООД от фискално устройство с индивидуален номер - Е., и номер на фискалната памет - 44379219, регистрирано в Национална агенция за приходите /НАП/ монтирано и въведено в експлоатация в обекта. Плащането е прието от И. И. Д., служител- маникюрист в дружеството за сметка на „ДОБРЯНА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. След легитимация на контролните органи са предприети процесуални действия преброяване на парите в касата, изготвяне на опис, снемане на отчет от ФУ, попълване на декларации, реглед на документи, от наличното в обекта ФУ са отпечатани КЛЕН и Дневен финансов отчет (ДФО), от които било видно, че горепосочените суми не са отразени, като регистрирани чрез издаване на фискални касови бележки.

Приели са допуснати нарушения на чл. 33, ал. I от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ и чл. 26, ал. 1, т. 7 от Наредба Н- 18/13.12.2006 г. на МФ, във връзка с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, за което са съставени:

1. АУАН № Р./09.02.2026 г. и Наказателно постановление № 878801-Ф./10.03.2026г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1100 евро на основание чл. 185, ал. 5 ЗДДС за неиздаването на касова бележка за извършено плащане в Брой на 21 евро на подаръчен ваучер , за която покупка не е издаден фискален бон. от дружеството, на основание установеното при проверката от 04.02.2026г.
2. и АУАН № Б./09.02.2026г. и издадено Наказателно постановление 878801-Ф./10.03.2026г., за наложена имуществена санкция в размер на 520 евро, за установено нарушение - разлика от 132 евро между отчета от фискалното устройство и фактическата касова наличност, установено също при проверката на 04.02.2026г.

Съставен протокол за извършена проверка серия АА № 0239671/04.02.2026 г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно- осигурителния процесуален кодекс и актове за установяване на административни нарушения-АУАН № F. от 09.02.2026 г., АУАН № F./09.02.2026 г. и АУАН №F./09.02.2026 г., съставени от И. К. Х. на длъжност инспектор по приходи те в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Също така е издадено и Предупреждение № 878798-Ф./10.03.2026г. затова че при разпечатаните от фискалното устройство отчети, не съдържали задължителни реквизити и на основание чл.28, ал.1 ЗАНН. В заповедта е обсъдено, че срещу „ДОБРЯНА“ ЕООД има издадена предходна Заповед за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ № ФК-С.-0169088/30.10.2025 г. за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, връчена на 04.11.2025 г. Издадено е Постановление за прекратяване на заповед за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ № ФК-4663- 0169088/10.12.2025 г., издадено на основание чл. 187, ал. 4 от ЗДДС.

Като доказателства за установеното при проверката, органът се е позовал на съставени : Протокол за извършена проверка серия № 0239671/04.02.2026 г, дневен „Х“ отчет № 0001832 от 04.02.2026 г., КЛЕН за дата 04.02.2026 г., ЗНПАМ № ФК-С.-0169088/30.10.2025 г., Постановление за прекратяване на ЗНПАМ № ФК-4663-0169088/10.12.2025 г. Наказателно постановление Наказателно постановление № 858050-Р./27.10.2025 г.. влязло в сила на 19.11.2025 г. В мотивите на оспорената заповед изрично е прието, че за нарушенията са издадени наказателно постановление № 878801-Е./10.03.2026 г., с което е наложена административна санкция в

размер на 1100 /хиляда и сто/ евро и наказателно постановление № 878797-Е./10.03.2026 г., с което е наложена административна санкция в размер на 520 евро.

При така изложените мотиви, от фактическа и правна страна, за допуснато нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС, и на основание чл.186, ал.1, т.1, б. "а" ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка "запечатване на търговски обект" "Женско царство", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от "Добряна" ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 30 дни, а тъй като е налице повторност на извършеното нарушение по смисъла на пар.1, т. 35 от ДР на ЗДДС, доколкото нарушението било извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което дружеството е било наказано за същото по вид нарушение - Наказателно постановление № 858050- F./27.10.2025г., влязло в сила на 19.11.2025г.

Със заповедта е постановено запечатването да се извърши след влизането в сила на заповедта, съдържат се и мотиви за срока на мярката, които действително не съдържат конкретни данни, свързани с търговската дейност на дружеството в конкретния обект. Формиран е извод, че дружеството е запознато с изискванията за вида на дейността, създадената организация не водела до спазване на изискванията.

За компетентността на ответника е представена Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, л. 49 от делото.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл.146 от АПК съдът преценява законосъобразността на обжалвания административен акт към момента на издаването му на основанията по чл.146 АПК - дали актът е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално правните и материално правните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС ПАМ по ал. 1 то същата разпоредба се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Видно от т. 1 от Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, директорите на дирекции "Контрол" в ТД на НАП и началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция "Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" в Централно управление на НАП, са оправомощени да издават заповеди за налагане на ПАМ - запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС. В случая оспорваната заповед е издадена от началника на Отдел "Оперативни дейности" - [населено място] в Главна дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, поради което е издадена от компетентен орган, а разпореденото със заповедта съответства на предвиденото правомощие в закона и не страда от пороци, които да обосновават нищожност.

Съобразно нормата на чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, ПАМ се налага с мотивирана заповед, тоест в съответствие с изискванията по чл. 59 от АПК. В случая изискванията са спазени - заповедта е издадена в писмена форма и съдържа от формална страна фактически и правни основания за издаването ѝ, в това число и разпореждане за изпълнението на ПАМ, след влизането на заповедта в сила.

При извършената служебна проверка, съдът не констатира допуснати в хода на

административното производство процесуални нарушения, доколкото законодателят не предвижда специални правила. Проверката за спазване на изискванията на данъчното законодателство е извършена в присъствието на служител на дружеството, в това число по време на проверката е отпечатан отчет КЛЕН, резултатите от същата са подробно описани в Протокол за извършена проверка серия № 0239671/04.02.2026 г, няма отразени възражения по съдържанието му, подписан е от служител на дружеството, присъствал на проверката. Така адресатът на заповедта е уведомен за производството, във връзка с неиздаден касов бон за една продажба.

Заповедта обаче е постановена в нарушение на материалноправните разпоредби и в противоречие с целта на закона, поради следните съображения:

В случая не е спорно, че в търговския обект се е намирало регистрирано фискално устройство, отговарящо на изискванията на закона, изводите на органите по приходите за допуснато нарушение на чл.118 ЗДДС са потвърдени от представените отпечатаният отчет при проверката (КЛЕН), данните по протокола за проверката, подписан без възражения от служител на дружеството.

Също между страните по делото не се спори, че при проверката на съответната дата и час, отразени в заповедта, от контролен орган е заплатена сумата от 21 евро за подаръчен ваучер, заплатени в брой, като служител на дружеството приема плащането, и не издава фискален касов бон от наличното в обекта и работещо фискално устройство, нито касов бон от кочан с ръчни касови бележки. Последното е квалифицирано като нарушение на задължението, регламентирано в чл.118, ал.1 ЗДДС, по което също не се спори.

С разпоредбата на чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ е предвидена ПАМ запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок „до 30 дни“ по отношение на лице, което не издаде документ по чл.118, ал.1. Законодателят е приел, че ПАМ по чл. 186, ал. 1 от ЗДДС се прилага независимо от предвидените за същото нарушение глоби или имуществени санкции. При прилагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1 т. 1 б. "а" ЗДДС административният орган действа в условията на обвързана компетентност. Тази преценка е обвързана и при определянето на срока на ПАМ в рамките на законоустановения максимум - органът следва вземе предвид всички факти и обстоятелства по случая, сред които и да прецени каква предвидена в закона цел следва да постигне и дали се постига с налагането на ПАМ, да спази забраната мярката да не ограничава правата на субектите в степен, надхвърляща преследваната от закона цел. За всички обстоятелства, обосновавали налагането на ПАМ за определен срок, органът следва да изложи в заповедта конкретни мотиви.

В случая определеният срок за действието на процесната ПАМ е 30 дни при предвиден в закона 30 дни максимален срок. В мотивите на заповедта са изложени общи и бланкетни мотиви, неподкрепени с конкретни аргументи, относими към дейността на конкретното дружество и за конкретния търговски обект. Посочено е общо, че продължителността на срока е съобразена с вида дейност на обекта, както и с работното време на търговския обект, неговото местонахождение и клиентопоток, но без конкретни данни. Налагането на ПАМ се предприемало с цел да не се допускат в бъдеще нарушения от този вид.

Също според органа, срокът на запечатването бил съразмерен с тежестта на извършеното деяние - "за преустановяване на лошата практика в стопанисвания търговски обект", както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на търговския оборот и продажбите. Мотивите относно продължителността на срока не са конкретни и по същество, те са абстрактни с оглед липсата на съпоставимост спрямо тежестта на извършеното нарушение и последиците от него. Като общо формулирани изявления, нямат характера на същински мотиви, не съставляват правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай - за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. По никакъв начин не става ясно как е определен 30-дневният срок, кои обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест и как точно за нарушението – неиздаден фискален бон от 21 евро е подходящ дори и при условията на повторност, мотивирани с издадено предходно наказателно постановление.

Следва да се посочи, че принципът за пропорционалност по правото на ЕС, за съразмерност по националното право, е приложим и при повторно извършено нарушение. Повторност на нарушението при обстоятелствата в конкретния случай – неиздаден фискален бон за 21 евро, не обуславя извод за автоматично налагане на процесната ПАМ нито за дерогация на принципа.

Така определената продължителност на срока на процесната ПАМ не е съобразена с целта на закона и на принципа за съразмерност (чл.6 АПК), приложими в производството по издаването на заповедта по чл.186, ал.3 ЗДДС, доколкото в този закон не е предвидено друго и на основание чл.2, ал.1 АПК. При издаване на ЗПАМ като процесната следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 АПК като административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, посочил е бланкетно обществен интерес от налагането ѝ. В случая съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена. При съпоставка на стойността на покупката, за която не е издаден фискален бон, спрямо срока на мярката по ЗПАМ, то 30 дни е несъразмерен срок, доколкото би лишил търговеца от приходи значително повече от неотчетените суми и евентуално произтичащите от тях данъци. Така в този срок дружеството би загубило значително повече приходи, съответно държавата данъчни приходи. Така с процесната ПАМ е възможно да се надвиши дори размера на предвидената в закона административна санкция по чл.185, ал.1 и ал.2 ЗДДС за същото нарушение. Постановеният със заповедта размер на срока за налагането ѝ не е обоснован от гледна точка на този баланс, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага. Процесната ПАМ има санкционен, а не превантивен характер, което нахвърля границите на

целта, определена от закона, за която по принцип следва да се налагат такива ограничения - чл.22, ал.2 ЗАНН.

Налагането на процесната ПАМ е несъразмерно и от гледна точка на съставения за същото нарушение АУАН. За процесното нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС, изразяващо се в неиздаване на фискален бон за извършената продажба на стойност 21 евро, е образувано административно наказателно производство по реда на чл. 36, ал. 1 от ЗАНН, посредством съставянето срещу дружеството на АУАН АУАН № Р./09.02.2026 г. и Наказателно постановление № 878801-F./10.03.2026г., с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1100 евро на основание чл. 185, ал. 5 ЗДДС за неиздаването на касова бележка за извършено плащане в Брой на 21 евро на подаръчен ваучер , за която покупка не е издаден фискален бон от дружеството, на основание установеното при проверката от 04.02.2026г., в което изрично е посочено, че е допуснато нарушение на чл. 118, ал.1 ЗДДС от "Добряна" ЕООД.

Посоченото обстоятелство, с оглед даденото тълкуване от Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) на чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. относно общата система на данък върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Хартата) в решението от 04.05.2023 г. по дело C-97/21, съставлява самостоятелно и напълно достатъчно основание да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на целта на закона, независимо от изложените по-горе съображения за немотивираност на срока на ПАМ. Това е така, тъй като съответствието на ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС с правото на ЕС е разгледано и дадено тълкуване в посоченото решение по преюдициално дело C-97/21 на Съда на ЕС, като според диспозитива на решението: "Член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също изпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение."

Освен това, независимо че задължението по чл.118, ал.1 ЗДДС е относимо към

регистрирани и нерегистрирани по този закон данъчнозадължени лица, следва да се посочи, че във фискалните отчети административната преписка е видно, че в случая дружеството начислява ДДС. Също видно от мотивите на цитираното решение на СЕС, ПАМ като процесната следва да бъде съобразена с изискването да не надхвърля необходимото за постигане на преследваните от закона цели - точки 56 и 57 от решението. ПАМ по чл.186, ал.1 ЗДДС е допълнителна тежест, която, преценена с оглед иницирираното срещу търговеца административно-наказателно производство, надхвърля тежестта на извършеното нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и е в противоречие с изискванията на принципа за пропорционалност (по арг. от точки 56, 57 и 62 от решението на СЕС). Ограничението на основното право по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС е допустимо, ако е необходимо за постигането на легитимни цели (осигуряване събирането на ДДС).

Прилагането на санкционни мерки в областта на ДДС съставлява прилагане на правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата, на членове 2 и 273 от Директива 2006/112/ЕО, тези мерки следва да бъдат съобразени с изискването да не надхвърлят необходимото за постигане на преследваните от законодателството цели. Кумулирането на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС с иницириране на административно наказателно производство срещу дружеството-жалбоподател за налагане на имуществена санкция по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС за нарушението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС (нерегистрирана продажба) не зачита правото по чл. 50 от Хартата на основните права на ЕС, от една страна, а от друга страна - е непропорционално.

На основание даденото тълкуване от СЕС, следва да се приеме спрямо фактите в казуса по делото - при една покупка на стойност 21 евро, за която не е издаден фискален бон, запечатването на търговския обект за 30 дни съставлява мярка, която създава ограничения за дейността на търговеца, несъразмерни на поставената цел - правилното определяне на дължимите данъци. Запечатването на търговския обект при посочените обстоятелства, наред с иницириране на административно наказателно производство, в рамките на което законодателят е предвидил налагане на имуществена санкция в размер от 1 000 до 4000 лева, (арг. от чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, регламентиращ административно-наказателния състав за нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, съответно при повторност - от 12 000 лв. до 40 000 лв. при повторност (чл. 185, ал. 5 о ЗДДС), не е необходимо за постигане на целта на ЗДДС, е непропорционално ограничение спрямо тежестта на нарушението. Не е от значение обстоятелството дали иницирираното административно наказателно производство е приключило с влязло в сила наказателно постановление.

От даденото тълкуване от Съда на ЕС, приложимо от момента на действие на

разтълкувана норма, с образуване на административно наказателното производство е преклудирана възможността на органите на НАП да предприемат и действията по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" и чл. 187 от ЗДДС, доколкото производството по налагане на ПАМ е отделно от административно наказателното такова, в рамките на което е предвидено налагане на допълнителни ограничения в дейността на търговеца, наред с предвидената санкция по чл. 185 от ЗДДС за административно-наказателна отговорност, без да е налице възможност двата вида санкции да бъдат съобразени с тежестта на нарушението.

По изложените аргументи съдът намира жалбата за основателна. Оспореният административен акт е постановен при неспазване на материалния закон и в несъответствие с целта на закона поради допуснато нарушение на принципа за пропорционалност при определянето на срока на мярката и издаването на заповедта след като е образувано административно-наказателно производство за същото нарушение, съдът следва да постанови отмяната му като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно и са представени доказателства, поради което съдът дължи присъждането им - за държавна такса в размер на 25,56 евро и 400 евро за възнаграждение на адвоката, общо 425,56 евро.

Воден от горното Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на "Добряна" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], чрез адв. Р., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК - С.-0239671/27.03.2026г. , издадена от С. Д., началник отдел "Оперативни дейности" С., в Главна дирекция "Фискален контрол" при Централно управление на Националната агенция за приходите, с която на основание чл.186, ал.1, т.1 , б. а) от ЗДДС за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект "Женско царство", находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от дружеството и забрана за ползването му за срок от 30 дни.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, със седалище в [населено място], да заплати на "Добряна" ЕООД с ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], сумата от 425,56 евро за разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд в 14-

дневен срок от съобщението.

Съдия:

с